

העצירים בוואי פלנטיישן ובישראל

נתניהו צריך היה לבטל את הסכם אוסלו אחרי לחימת הפלשתינאים בנו בגלל פתיחתה של מנהרת הכותל. על שלא עשה כן "נענש" במעצר בוואי פלנטיישן. מעצר זה עלול להסתיים על פי הוראת השופט האמריקאי בעבודות שירות למען הקמתה של מדינה פלשתינאית. במעצר זה נאסר עליו ועל פמלייתו - מה שמותר לכל אסיר - להתקשר בטלפון עם דורשי טובתו והתקשורת אף-על-פי שבימי מעצר אלה יוכרע, אולי, גורלה של מדינת ישראל.

הידע על עמדתם של מנהיגי המדינה במו"מ ואפשרות ההשפעה עליהם תוך כדי המו"מ הם חיוניים לכל אזרח במדינה, תהא דעתו על המו"מ ותוצאותיו אשר תהיה. אף-על-פי-כן השתתקו שוחרי הדמוקרטיה ואבירי זכויות האדם ולא נשמעה מפייהם הזעקה על זכות הציבור לדעת מיד, בשעת מעשה, את הנעשה.

בשלטון דמוקרטי, אין עוד חולק על הצורך בהזרמת מידע לציבור ע"י העתונאים, שהרי הם - פסק הנשיא שמגר - כ"זרועו הארוכה של הציבור, המופעלת לצורך איסוף המידע שידעו ופרסומו חיוניים לציבור, לצורך קיום משטר חברתי מתוקן, חירות ביטוי וממשל תקין. כלי-התקשורת הם גורמים המסייעים בעיצוב דעתו של האזרח ומאפשרים לו שקילה ובחירה חפשיים, תוך ידיעה של המתהווה ותוך יכולת להעריך טיבו וטבעו של כל אירוע, כל הצעה וכל דבר ביקורת".

לעומת זאת, כאשר מחליט בית המשפט, לא על פי החוק אלא מטעמים של צדק והגינות, לאסור פרסום שמו של חשוד כדי לצמצם את הפגיעה בו ובמשפחתו לפני שהוחלט על העמדתו לדין, או על סגירת דלתותיו במטרה למנוע מציצנות של העתונאים והציבור לאופן הביצוע של עבירות מין, ממהרים העתונאים לבקש, לערער, לכתוב על זכות הציבור לדעת ומיד מי הוא אותו חשוד ומה נאמר מאחורי הדלתיים הסגורות של בית המשפט, למרות שאין לאותו משפט ולבעלי הדין הניצבים בפני השופט כל השפעה על גורלה של המדינה ועתיד תושביה ולא על גיבוש ההשקפות של אזרחיה לקראת יום הבחירות לראש הממשלה וחברי הכנסת.

אם התקשורת שותקת על חסימת דרכה למקום בו יוכרע, אולי, עתיד המדינה ואינה תובעת מראש הממשלה לא לשתף פעולה עם גזירות אנטי דמוקרטיות שיצאו מלפני השליט האמריקאי, תואיל

להצטנע בישראל ולשתף פעולה בבואי להציע לוועדת השופט ד"ר וינגורד, שהוקמה עתה, לאסור את פרסום שמותיהם של חשודים ועצירים לפחות עד שיוחלט על העמדתם לדין, למעט במקרים מיוחדים של אישי ציבור, שענינם עשוי להיות שונה ממעצר ומחקירה של כל אדם ששמו הטוב יקר גם לו, למרות שהוא ידוע רק בין העוסקים עמו במלאכה ובמסחר ומוכר רק בשכונתו. אם קולי יישמע, ייאסר על פרסום שמו עד שיוכרע דינו לשבט, ולא לזכות, בבית המשפט. גם אז לא יונצח שמו לדראון עולם בקבצים של פסקי הדין המצוטטים השכם והערב, שנה אחרי שנה, בפני שופטינו ותלמידינו בפקולטאות למשפטים, אלא הפסק יפורסם, כמקובל במשפט העברי, על הדיון בענינו של ראובן והפסק שניתן נגד שמעון. כך, הגנת הפרטיות תמומש והצביעות תוסר.

filee728dc3f5e66b96e2aaa71678214528.doc

=====

ב"ש 298/86 - בן ציון ציטרין נ' המחוזי של לשכת עורכי הדין. פורסם בפ"ד, כרך מא, חלק שני, תשמ"ז/תשמ"ח 1987 עמ' 358/359